

دکتر مهدی امینیان

پژوهشگر و تحلیلگر فرهنگ و سیاست آمریکایی
همکار در اندیشکده مطالعات آمریکا

کنکاش

سلامت نظام سلامت آمریکا در ابهام

روایتی بدون روتوش از رؤیای آمریکایی و وضعیت نظام سلامت این کشور

حال و هوای نظام سلامت

روی دیگر سکه نظام سلامت آمریکا است که آن هم تعریفی ندارد و دست کم از نظر سازمان بهداشت جهانی، رتبه‌ای بهتر از ۳۷ را کسب نکرده است. البته، ابتدا باید بدانیم که بیمه دولتی، تنها شامل افراد فقیر و ناتوان در خود یا خانواده‌شان می‌شود. قانون جدیدی که دموکرات‌ها در سال ۲۰۱۰ میلادی تصویب کردند (PPACA) - که به اوباما کر مشهور شد - لزوم داشتن فرزند یا ناتوانی را حذف کرد و صرفاً فقر را شرط اصلی بیمه دولتی دانست اما دیوان عالی طی حکمی، ایالت‌ها را در پذیرش این قانون آزاد گذاشت که بسیاری از آن‌ها نیز نپذیرفتند. در نتیجه، تنها ۲۳٪ از آمریکاییان مشمول بیمه رایگان دولتی می‌شوند که نزدیک به یک درصد نیز در دولت ترامپ، از این رقم کاسته شد. طبیعتاً بیمه‌های خصوصی رایج‌تر است (از جمله نوعی از بیمه که به «مراقبت‌های اولیه» Primary

چهار آمریکایی، دست کم یک نفر در سال مصرف بیش از حد الکل را تجربه می‌کند. نتیجه این رفتارها، استرس، چاقی، سرطان، دیابت، نقص مادرزاد، بیماری‌های مقاربتی و قلبی است. مصرف مواد مخدر در سال ۲۰۱۷ میلادی، ۱۱ میلیارد دلار هزینه بر روی دست آمریکاییان گذاشت و از آن بدتر، مصرف سیگار، هزینه‌ای نزدیک به ۱۷ میلیارد دلار داشت^۱ که یک پنجم آمریکاییان را همین سیگار می‌کُشد. البته عامل اول مرگ و میر در این کشور، بیماری‌های قلبی است که ۱۲٪ از آمریکاییان، تجربه آن را دارند و از هر ۱۰۰ هزار نفر، ۲۰۰ نفر بر اثر همین بیماری می‌میرند. آمار بیماری‌های دیگر نیز تعریفی ندارد؛ از هر ۱۰ نفر در آمریکا، یک نفر دچار چاقی مرضی است، ۸٪ با دیابت دست و پنجه نرم می‌کنند و ۳٪ از نوزادان نیز با نقص مادرزاد به دنیا می‌آیند.^۲

اگر یک آمریکایی خوش شانس بوده و جزء آن شش نفری نباشد که در هر هزار تولد از دنیا می‌روند، احتمالاً حدود ۷۶ سال عمر می‌کند؛ از جمله ۱۴ درصدی که ۱۵ تا ۶۰ سال بیشتر عمر نمی‌کنند. اینکه این چند ده سال عمر برای حدود ۳۳۰ میلیون آمریکایی به چه صورت می‌گذرد، به دو عامل بستگی دارد؛ که آن هم فاکتورهای خطر ساز از یک سو و نظام سلامت از سوی دیگر است که می‌خواهد تأثیر این فاکتورها را به حداقل برساند.

بدترین‌ها در فاکتورهای خطر ساز

احتمالاً آمریکایی‌ها بدترین کشور غربی از نظر فاکتورهای خطر ساز هستند؛ که مصرف سیگار، الکل، تغذیه نامناسب، سبک زندگی چاق‌کننده، سوء مصرف مواد مخدر و رابطه جنسی پرخطر، مهم‌ترین آن‌ها است. بر اساس آمار مرکز ملی آمار سلامت آمریکا، از هر

2. <https://www.statista.com/topics/4336/health-risk-factors-in-the-us/>
3. <https://www.cdc.gov>

1. <https://www.who.int/countries/usa/en/>

Care Provider شناخته می‌شود) و همچنین، بیمه از سوی کارفرما که شامل ۵۶٪ از مردم می‌شود. در این میان، ۱۰٪ نیز مشمول هیچ بیمه‌ای نیستند^۱. هزینه انواع بیمه خصوصی در آمریکا، بسیار بالا است اما هزینه آن، بسیار کمتر از هزینه درمان آزاد است تا جایی که هرروز بستری شدن در بیمارستان، حدود ۱۰۰۰ دلار هزینه روی دست بیمار خواهد گذاشت^۲.

این وضعیت، یعنی هزینه درمان در آمریکا حدود دو برابر متوسط هزینه درمان در سایر کشورهای توسعه یافته بوده، درحالی که رتبه نظام سلامت آمریکا در میان این

کشورها آخراست. این هزینه، معادل ۱۷ درصد از تولید ناخالص داخلی آمریکا است که هزینه سرانه آن، از ۱۰ هزار دلار در سال ۲۰۱۷ میلادی فراتر رفت. چرا باید هزینه درمان در ایالات متحده تا این حد بالا باشد؟ اخیراً برای کاهش این هزینه‌ها، «درمان از راه دور» را به راه انداخته‌اند اما میزان استفاده از آن نیز، به سه درصد می‌رسد.^۳

لیتا ایستین در پایگاه اینوستوپدیا (Investopedia)، چند دلیل گرانی نظام سلامت در آمریکا را برشمرده است:

۱. هزینه اداری و مدیریتی در نظام سلامت آمریکا غیرمعمول است.

به عنوان مثال، بیمارستان دانشگاه دیوک (Duke) با ۹۰۰ تخت، ۱۳۰۰ کارمند دارد (جدا از کادر درمان). به گزارش نشریه تایم، ۳۴٪ از هزینه نظام سلامت در آمریکا، صرف کادر غیر درمانی می‌شود که دو برابر همسایه آن، یعنی کانادا است. تخمین زده می‌شود که صرفه جویی در این بخش، می‌تواند تا ۶۰۰ میلیارد دلار از هزینه‌ها بکاهد اما خبر بد این است که هزینه یادشده در حال افزایش است و این، یعنی سلامت مردم در آمریکا دستخوش رشد بازار سلامت، افزایش درآمد بیمه‌های خصوصی و افزایش اشتغال در بیمه دولتی شده است. دیوید هیملستین، استاد کالج هانتز (Hunter) نوشته است که کاهش هزینه‌ها در این بخش،

3. https://www.healthsystemtracker.org/?sfd=4356&_sft_category=access-affordability.health-well-being.spending.quality-of-care

1. <https://www.thoughtco.com/the-us-health-care-system-3367976>

2. <https://medical.mit.edu/my-mit/internationals/healthcare-united-states>

سلامت آمریکایی بدون روتوش

اگرچه نظام درمانی با چنین حال و هوایی توانسته از سال ۱۹۸۰ تاکنون، مرگ‌ومیر را از ۱۰۳۹ نفر در ۱۰۰ هزار به ۷۳۲ نفر در سال ۲۰۱۷ میلادی برساند اما نتوانسته جلوی افزایش مرگ کودکان از سال ۲۰۱۳ به بعد را بگیرد که طی چهار سال، ۴٪ افزایش را ثبت کرده است. همین اتفاق در مورد کم‌توانی و نقص عضو نیز رخ داده است. حتی تعداد کسانی که وضعیت عمومی سلامت خود را بدتر از قبل می‌دانند، طی سال‌های ۲۰۱۱-۲۰۱۷ میلادی، میان زنان (۱۸/۸٪ به ۱۹/۶٪) و سفیدپوستان (۱۵/۶٪ به ۱۶/۴٪) افزایش یافته است. ۷/۴٪ از مردم، با وجود اینکه به مراقبت پزشکی نیاز دارند، به هر دلیلی نتوانسته‌اند این کار را انجام دهند و ۳۰٪ از کودکان نیز، واکسن‌های هفتگانه را دریافت نمی‌کنند. در نتیجه، ۴۴٪ از بزرگسالان گفته‌اند که ماهانه یک روز به خاطر بیماری یا جراحی، از کار بازمانده‌اند که این درصد در سال ۲۰۱۱ میلادی ۴۲/۳ بوده است. گرسنگی نیز یکی از عوامل گسترش این مشکل است؛ سوء تغذیه، مشکلات غددی و متابولیک، عامل مرگ ۳۳ نفر در هر ۱۰۰ هزار شده است (به نسبت ۲۴ نفر در سال ۱۹۸۰). از آن بدتر و با وجود این همه هزینه، در سال ۲۰۱۵، فقط ۸٪ از افراد بالای ۳۵ سال همه رسیدگی‌های پیشگیرانه و اولیه را

«برای ایجاد پوشش درمانی برای همه بیمه نشده‌ها» و همچنین، «تقویت بیمه درمانی برای کهن‌سالان و ناتوان‌ها کافی است»^۱.
۲. قطعاً یکی از مهم‌ترین عوامل، گرانی دارو است. مذاکره دولت با داروسازان که بیش‌تر به بهانه کاهش قیمت داروها انجام می‌شد، توسط کنگره ممنوع شده اما در حال، چه قبل و چه پس‌از آن، هزینه دارو برای کشوری که برخی شرکت‌های داروسازی آن شهرت جهانی دارد، غیرمعمول بوده است.

۳. قدرت نظام قضایی موجب احتیاط اضافه پزشکان برای پیشگیری از شکایت بیماران شده که خود این امر، هزینه اضافی بر روی دست بیماران گذاشته است. بر اساس آمارگیری مؤسسه گالوپ در سال ۲۰۱۰ میلادی، نشان داده شد که اگر آزمایش‌های اضافی انجام نشده و داروهای اضافه خریداری نشده بود، حدود ۶۵ میلیارد دلار، طی یک سال صرفه جویی می‌شد.
۴. متخصص مابی در آمریکا، به یک بیماری تبدیل شده است. اقلاری از مردم برای بیماری‌های عادی، ترجیح می‌دهند تا به پزشک متخصص مراجعه کنند و این، در حالی است که قانون کار برای متخصصان در هر رشته از پزشکی، دستمزد بالایی در نظر گرفته است.^۲

که مطابق سن آن‌ها تدوین و توصیه شده است، دریافت کرده‌اند.^۳
چنین وضعیتی یعنی هزینه بالای نظام سلامت، علی‌رغم بهره‌وری پایین آن، تحول در این نظام را به یک اولویت برای نامزدهای انتخابات ۲۰۲۰، تبدیل کرده است. تقریباً هیچ مناظره‌ای در میان دموکرات‌ها برگزار نشده است، مگر اینکه نامزدها بر سر نظام سلامت به جدل پرداخته باشند. پیشنهاد برنی سندرز و الیزابت وارن، سناتورهای ایالات ورمونت و ماساچوست، از همه جذاب‌تر است؛ آن‌ها طرح یک بیمه اجباری فراگیر دولتی را برای نجات مردم از دست زد و بند فعالان خصوصی نظام سلامت، بر روی میز گذاشته‌اند که با این کار خود، تهمت «سوسیالیست» را به جان خود خریده‌اند. سایر نامزدهای دموکرات، البته بیمه خصوصی و دولتی را در کنار هم می‌خواهند، هر چند با ترکیبی جدید، مانند بایدن و بوتی جیج.^۴ با این حال، هیچ‌کدام از این طرح‌ها جزئیات کاملی از چگونگی کاهش هزینه‌ها و صرف آن برای سلامت مردم را شامل نمی‌شود. با توجه به مواردی که گفته شد، ابهام در سلامت نظام سلامت آمریکا، همچنان باقی است.

3. <https://www.healthsystemtracker.org/chart-collection/how-has-the-quality-of-the-u-s-healthcare-system-changed-over-time/#item-usquality-maternal-mortality-has-risen-substantially-over-time>

4. <https://www.thoughtco.com/the-us-health-care-system-3367976>

1. <https://ttime.com/5759972/health-care-administrative-costs/>

2. <https://www.investopedia.com/articles/personal-finance/080615/6-reasons-healthcare-so-expensive-us.asp>